

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

برگردان از: حمید بهشتی

۳۰ نومبر ۲۰۱۲

[پاکسازی نژادی فلسطین]

هشتصد هزار بی خانمان و ۵۳۱ روستا ویران گشت.

چگونگی پاکسازی فلسطین از زبان ایلان پپ تاریخ شناس اسرائیلی

پاکسازی فلسطین از فصل های تاریک قرن بیستم است که از جانب برخی با کمال میل به فراموشی سپرده می گردد. این امر موجب آن گشته است که ایلان پپ رئیس بنیاد پژوهش تقابل ها در دانشگاه "حيفا" خود را با این موضوع کاملاً مشغول نموده و حاصل تحقیقات خویش را به عرصه عمومی تقدیم نماید. نقدی از مارسل پت «من خواهان نقل مکان اهالی بومی برای اسکان اسرائیلیان به جای آنها بوده و اینکار را به هیچ وجه غیر اخلاقی نمی یابم.»

نقل قول مزبور که از بنیانگذار اسرائیل در سرآغاز مقدمه نویسنده آمده است، خواننده را متوجه پاورقی مربوطه می کند.

خواننده می خواهد بداند دقیقاً در چه زمان جناب بن گورین که به پدر ملت اسرائیل لقب یافته است این جمله را در باره اهالی عرب فلسطین گفته است و خطاب به چه کسی.

پاسخ بدین قرار است که داوید بن گورین در ۱۲ جون ۱۹۳۸ در یکی از جلسات ریاست اجرائی آژانس یهود از نقل مکان اهالی بومی فلسطین برای اسکان یهودیان به جای آنها جانبداری نموده است. بن گورین بازیگر تعیین کننده سازمان صهیونیستی مزبور بوده است که آنزمان منافع مهاجران یهود در فلسطین را در مجامع بین الملل نمایندگی می نمود.

در آن زمان، قریب به ۱۵ ماه پیش از آغاز جنگ دوم جهانی به خوبی قابل تشخیص بود که فلسطین که توسط انگلستان اداره می شد به میدان درگیری حادی تبدیل خواهد شد. زیرا یهودیانی که از اروپا می آمدند صهیونیست بودند، یعنی ناسیونالیست های یهودی که قصد داشتند در سرزمینی که اهالی آن عرب بودند، یک کشور یهودی را بنیانگذاری نمایند. و این موجب می گشت که آنها به عنوان اقلیت مهاجر خواه نا خواه در ضدیت با نهضت ملی اهالی بومی که اکثریت قاطبه را تشکیل می دادند، قرار گیرند.

موقعیت حساس مزبور بدین دلیل ایجاد گشت که تحت حمایت امپراتوری بریتانیا بین سال های ۱۹۲۲ و ۱۹۳۸ مهاجرت عظیمی از صهیونیست های مایل به اسکان در فلسطین خلاف خواست اعراب امکان یافت. بدین صورت انگلستان قوی را که بیانیه بالفور در ۱۹۱۷ برای حمایت از صهیونیست ها در ایجاد مکانی برای میهن یهودیان اروپائی در فلسطین داه بود، در عمل پیاده کرد.

جامعه صهیونیستی که در حال رشد بود از آغاز با ستراتیژی مشخصی فعالیت می نمود و دائم برای ایجاد کشوری یهودی عمل نموده و موفق نیز بود. زیرا اعراب مقیم فلسطین به لحاظ فرهنگ اجتماعی از یهودیان به لحاظ سواد پائین تر و انگلیسیان نیز بر این امر واقف بودند. همه امور تحت نظارت و با موافقت آنها انجام می یافت.

به جهت چنین پیشینه تاریخی ایلان پپ تاریخ شناس سخنان داوید بن گورین در زمینه مجبور کردن اهالی عرب فلسطین به تغییر مکان را که وی ۱۰ سال پیش از تأسیس اسرائیل مطرح نموده بود، نقل می کند. خواننده به هنگام قرائت مقدمه کتاب همچنین می آموزد که طرحی موسوم به طرح D وجود داشته است که مبنای راندن فلسطینیان از وطنشان بوده و در تل آویو در خانه قرمز به تصویب رسیده است.

«در این ساختمان در ۱۰ مارچ ۱۹۴۸ که روز چهارشنبه سردی بود ۱۱ مرد جلوس کرده بودند، متشکل از رهبران سالمند صهیونیست و افسران جوان یهود - که آخرین توافق خود را با طرح پاکسازی قومی فلسطین حاصل نمودند. در همان شب اولین دستورات نظامی به واحدهای محلی برای بیرون راندن فلسطینیان از بخش های بزرگی از کشور ابلاغ گشت. دستورات مزبور روش های عملی راندن اجباری را به دقت مطرح کرده بود: ایجاد وحشت فراگیر، محاصره و تیراندازی به روستاها و مناطق مسکونی، به آتش کشیدن خانه ها با همه دار و ندار، بیرون راندن، تخریب و سپس مین گذاری بر خرابه ها برای پیشگیری از بازگشت رانده شدگان. به هر واحد فهرستی از روستاها و محلات شهری ابلاغ می شد که در این طرح فراگیر هدفگیری شده بودند. آن را طرح D نامیده بودند که چهارمین و طرح نهائی برای سرنوشتی بود که صهیونیست ها برای فلسطین و اهالی بومی آن ریخته بودند. سه طرح پیشین فقط شامل شمایی کلی از آن چیزی بودند که رهبران صهیونیست قصد داشتند با حضور آن همه فلسطینی در سرزمینی که جنبش ناسیونالیستی یهود برای خود در نظر گرفته بود، انجام دهند. این نقشه رسم شده بر کاغذ طراحی به صراحت و وضوح مطرح می ساخت: فلسطینیان می بایست اخراج می گشتند.»

ایلان پپ با اشاره به شماری از منابع تاریخی قصد دارد نشان دهد که از یک سو طرح D حاصل تمایل ایدئولوژیک صهیونیستی بوده است که در فلسطین کشوری مطلقاً متشکل از مردم یهود به وجود آید، و از سوی دیگر طرح D به نظر نویسنده عکس العمل تحولات انجام یافته در آنجا پس از آن که دولت انگلستان تصمیم گرفته بود به مأموریت خود در فلسطین پایان دهد، نیز بود.

درگیری های نظامی با شبه نظامیان فلسطینی به نظر پپ بهترین زمینه و بهانه را به دست آنها می داد تا دورنمای ایدئولوژیک خود را از فلسطین پاکسازی قومی شده، پیاده کنند. هدفگیری صهیونیستی در ابتداء مبتنی بر حملات انتقامجویانه در مقابل فلسطینیان در فبروری ۱۹۴۷ بود که به اقدامی برای پاکسازی قومی در سراسر آن سرزمین تبدیل گشت.

«پس از اتخاذ تصمیم، پیاده کردن آن شش ماه طول کشید. سپس بیش از نیمی از اهالی اولیه فلسطین، یعنی قریب به ۸۰۰ هزار تن ریشه کن شده، ۵۳۱ روستا تخریب و ۱۱ محله شهری خالی از سکنه شده بودند.

طرح تصویب شده در ۱۰ مارچ ۱۹۴۸ و به ویژه پیاده کردن سیستماتیک آن در ماه های بعد به روشنی مصداق پاکسازی قومی را داشت که بر طبق حقوق معتبر فعلی ملت ها جنایت علیه بشریت به حساب می آید. پس از

هولوکاست دیگر تقریباً غیر ممکن گشته است که جنایت علیه بشریت پرده پوشی گردد. جهان مدرن متکی بر ارتباطات، به ویژه پس از به وجود آمدن رسانه های الکترونیک دیگر اجازه نمی دهد که فجایع حاصل دست بشر را از انظار عموم پنهان و تکذیب نمایند. با این حال یک چنین جنایتی از حافظه های عرصه عمومی گیتی تقریباً به کلی محو گشته است: آواره نمودن فلسطینیان توسط اسرائیل در ۱۹۴۸.

این مهمترین واقعه تعیین کننده در تاریخ مدرن فلسطین، از آن زمان به طور سیستماتیک تکذیب شده و تا کنون نیز نه به عنوان حقیقت تاریخی و نه به هیچ وجه به عنوان جنایت تلقی نمی شود. در حالی که می بایست هم به لحاظ سیاسی و هم به لحاظ اخلاقی بدان پراخت.»

تاریخ شناس اسرائیلی ایلان پپ مصمم است سهم خویش را در این زمینه ایفاء نماید. او با کتاب خویش روایت رسمی اسرائیل از زمان پیش از ۱۹۴۸ را که حقایق تاریخی را از هر راه ممکن لاپوشی و تحریف کرده است، به نبرد فرا می خواند.

«افسانه ای که تاریخ نگاری اسرائیل ساخته بود حاکی از انتقال داوطلبانه توده ئی صدها هزار فلسطینی بود که تصمیم گرفته بودند به طور موقت مساکن و روستاهای خویش را ترک گویند تا برای دستجات نظامی عربی که به قصد نابودی کشور یهودی آمده بودند، جا باز کنند.»

اما به گفته نویسنده، منابع فلسطینی به صراحت ثابت می کنند که دستجات یهود ماه ها پیش از ورود دستجات عرب به فلسطین و در زمانی که انگلیسیان مسؤولیت حفظ نظم و قانون را در آن سرزمین داشتند، موفق گشته بودند قریب به یک چهارم میلیون فلسطینی را با زور از وطن خویش بیرون کنند.

ایلان پپ بر این باور است که نشان دادن یک تصویر کامل در باره وقایع فلسطین ضرورتی تاریخی و سیاسی است. و این کار قطعاً شامل بر منابع عربی و ثبت تاریخ شفاهی نیز می باشد. علاوه بر آن ما به لحاظ اخلاقی وظیفه داریم مبارزه علیه تکذیب این جنایات را ادامه دهیم. زیرا تاریخ به گونه ای که اکنون در اسرائیل رو شده است، هنوز به عرصه عمومی خودآگاهی و رویکرد مسؤولانه نرسیده است.

در نظر پپ تاریخ شناس دقیقاً صحبت بر سر این است که مکانیزم های پاکسازی قومی سال ۱۹۴۸ مورد بررسی قرار گیرند. اما او علاوه بر آن خواهان بررسی آن نظام فکری است که برای عاملان پاکسازی و جهان امروز امکانپذیر ساخته است، جنایاتی را که جنبش صهیونیستی ۱۹۴۸ مرتکب گشت به فراموشی سپرده و تکذیب نماید.

این که چرا نویسنده، کتاب را تا این حد با جان و دل نوشته است وی خود شرح داده:

«برای برخی شاید اینگونه رویکرد و به کار گرفتن عبارت پاکسازی قومی به عنوان اساس نمایش وقایع ۱۹۴۸ جنبه شکایت داشته باشد. از برخی جهات نیز در حقیقت من شکایت می کنم! از سیاستمدارانی که پاکسازی قومی را طراحی کردند و از ژنرال هائی که آن را پیاده نمودند. اما اگر من آنها را به نام قید می کنم، بدین خاطر نیست که قصد داشته باشم آنها را سپس به دادگاه بکشانم، بلکه بدین خاطر است که به جنایتکاران و قربانیان مزبور سیمائی داده باشم. قصد من جلوگیری از این است که جنایاتی را که اسرائیل مرتکب شده است، به عواملی که به سختی قابل درک می باشند، محول نمایند مانند "شرایط"، "ارتش" و حواله های ناروشنی نظیر آن و کشورهای متکی بر حاکمیت ملی را از مسؤولیت ساقط نمایند و بگذارند که افراد، قصر در روند. من شکایت می کنم. اما خود من هم عضوی از اجتماعی هستم که در این کتاب محکوم می گردد. من خودم را هم مسؤول و هم سهیم در این تاریخ یافته و همانگونه که دیگران در جامعه من بر این باورند و نتیجه گیری کتاب نیز این را نشان می دهد، یک چنین هزیمت

دردناکی به گذشته، تنها راه به سوی پیش است، اگر که ما قصد داریم آینده بهتری را برای همه مان، هم فلسطینیان و هم اسرائیلیان، بسازیم. این کتاب بدین موضوع پرداخته است.»
هر که قصد دارد درگیری خاورمیانه را بهتر درک کند، می بایست کتاب ایلان پپ را که با خون دل نوشته شده است، بخواند.

ILAN PAPPÉ
**DIE
ETHNISCHE
SÄUBERUNG
PALÄSTINAS**

***Ilan Pappé: "Die ethnische Säuberung Palästinas", übersetzt von Ulrike Bischoff,
Verlag Zweitausendeins, Frankfurt am Main 2007, €19,90.***

ناقد کتاب: مارسل پت

مارسل پت (متولد ۱۹۴۶ نزدیکی کلن) رونامه نگاری المانی است، نویسنده، ناشر و نیز وکیل مدافع و به عنوان کارشناس خاورمیانه و اسلام شهرت دارد. وی ساکن بن می باشد.

<http://www.tlaxcala-int.org/article.asp?reference=8607>